

Armageddon

A large, fiery nuclear mushroom cloud explosion dominates the center of the image. The cloud is bright orange and yellow, with a thick column of smoke and debris rising from a base of intense fire. The background shows a desert landscape under a hazy, orange-tinted sky, suggesting a sunset or sunrise. The overall tone is apocalyptic and dramatic.

sitten
maailmanrauha

Armageddon sitten maailmanrauha

Harmagedonista on tullut yleissana, kun levottomuudet levittävät aavistuksiaan maan päälle. Sitä käytetään, kun kansojen ja ideologioiden välillä on ristiriitoja, erityisesti kun on maailmanlaajuinen myllerrys. Uutismedia on käyttänyt sitä usein, vaikka monesti on kyseenalaista, tiesivätkö kirjoittajat todella sanan alkuperän ja taustan. Useimmat ajattelevat sen koskevan suurta taistelua tai mahtavaa taistelua, jossa Jumala on mukana - taistelua hyvän ja pahan välillä - taistelua, joka päättää kaikki taistelut.

Harmageddon on raamatullinen termi, jota käytetään Raamatun loppukirjassa ja joka liittyy "Kaikkivaltiaan Jumalan tuon suuren päivän taisteluun". (Ilm. 16:14) Ilmestyskirja on symbolien kirja, jossa esitetään totuuden ja erehdyksen, vanhurskauden ja vääryyden, Kristuksen ja antikristuksen välinen jatkuva taistelu. Tässä kuvauksessa käytetään toisaalta sellaisia symboleja

kuin "pedot", "lohikäärme", "väärät profeetat", "Babylon", "portto", "saastaiset henget", "sammakot" jne. ja toisaalta "Karitsa", "morsian", "pyhä kaupunki" ja muita. Harmageddon on toinen kirjassa käytetyistä symboleista, ja se liittyy nykyisen aikakauden päättävän taistelun suureen ja viimeiseen vaiheeseen, jolloin Kristuksen valtakunta nousee voitokkaasti ja perustaa yleisen ja ikuisen rauhan.

Sana Harmageddon on heprealaista alkuperää, ja se liittyy maantieteellisesti ja historiallisesti Megiddon kukkulaan. Megiddo oli strategisesti merkittävässä asemassa muinaisessa Pyhässä maassa, sillä se hallitsi tärkeää solaa vuoristomaahan. Megiddon yleinen sijaintipaikka oli Israelin suuri taistelukenttä. Täällä Gideon ja hänen kolmesataa miestänsä kukistivat midianilaiset. Täällä myös kuningas Saul kukisti filistealaiset.

Monet Raamatun symboliikasta ovat luonteeltaan samanlaisia kuin ne, jotka maailma tuntee. Raamattu esimerkiksi käyttää petoja kuvaamaan valtakuntia tai hallituksia, ja niin tekee myös maailma. Ja taistelukentän käyttäminen tietyn ajatuksen välittämiseen on myös maailmalla käytäntönä. Kun sanomme esimerkiksi, että armeija kohtasi "Waterloonsa", tarkoitamme, että vaikka se oli ollut

jonkin aikaa voitokas, se kohtasi lopulta äkillisen ja odottamattoman tappion. Napoleonin tappio Waterloossa aiheutti sen, että tälle taistelupaikalle liitettiin tällainen merkitys.

Näin on myös Harmageddonin kohdalla. Se oli Israelin taistelukenttä, ja sen symbolisen merkityksen ymmärtämiseksi profetioissa on vain välttämätöntä löytää erityinen piirre, joka liittyy kaikkiin niihin taisteluihin, joihin muinainen Israel osallistui. Kyse ei ole siitä, että he olivat aina voitokkaita, sillä he eivät olleet. Joskus Jumala salli kansansa hävitä. Tämä johtui siitä, että he olivat tehneet syntiä häntä vastaan ja heitä piti kurittaa. Kaikissa Israelin taisteluissa oli kuitenkin yksi erinomainen piirre, joka ei pitänyt eikä ole koskaan pitänytkään paikkansa muiden kansojen välillä käydyissä taisteluissa; se on se, että Jumala puuttui niihin ja ohjasi niiden voitot ja tappiot oman suuren aikojen suunnitelmansa mukaisesti.

Kun otamme tämän tosiasian huomioon, sana Harmageddon saa yhtä selkeän merkityksen kuin Waterloo, vaikkakin hyvin erilaisen merkityksen. Se viittaa kamppailuun, jossa Jumala on ehdottomasti kiinnostunut ja jossa hän ohjaa lopputuloksen - varmistaen lopullisen ja kunniakkaan voiton

vanhurskauden voimille. Lisäksi, kuten profetiat osoittavat, se on aikakausien viimeinen suuri taistelu, joka johtaa kaikkien saatanan voimien lopulliseen kukistumiseen ja valmistaa siten tietä Kristuksen valtakunnan perustamiselle. Siksi sitä kuvataan "Kaikkivaltiaan Jumalan suuren päivän taisteluksi". - Ilm. 16:14

"Se suuri päivä"

Profetiat osoittavat selvästi, että "Kaikkivaltiaan Jumalan suuri päivä" on ajanjakso, joka merkitsee nykyisen aikakauden loppua. Se on aika, jolloin tämä "nykyinen paha maailma" (Gal. 1:4) eli yhteiskuntajärjestys päättyy. Sitä kuvataan Raamatussa "kostonpäivänä" ja "viimeisinä päivinä". Siitä puhutaan myös "Herran päivänä", koska se on aika, jolloin Herra puuttuu maailman asioihin pysäyttääkseen sen hullun ja alaspäin suuntautuvan ryntäyksen syntiin ja tuhoon ja asettaakseen kauan lupaamansa valtakunnan.

Tämä "Herran päivä" on se aika, johon viitataan profetiassa, jossa sanotaan: "Odottakaa minua, sanoo Herra, SIIHEN PÄIVÄÄN asti, jona minä nousen saaliiksi; sillä minun aikomukseni on koota kansat, koota valtakunnat ja vuodattaa heidän päälle

vihani, kaikki minun kiivaan vihani, sillä koko maa on kulutettava minun kiivauteni tulella." Tämä "Herran päivä" on se aika, johon viitataan profetiassa, jossa sanotaan: "Odottakaa minua, sanoo Herra, siihen PÄIVÄÄN ASTI, jona minä nousen saaliiksi." - Sefanja 3:8

Profeetta Jesaja kuvaa tätä kansojen "koston päivää" tarkemmin. Hän kirjoitti: "Herra on lähtevä liikkeelle niin kuin väkevä mies, hän herättää kiivautta niin kuin sotamies; hän huutaa ja pauhaa, hän voittaa vihollisensa. Minä olen pitkään vaiennut, olen ollut hiljaa ja pidättäytynyt; nyt minä huudan kuin synnyttävä nainen, minä tuhoan ja ahmin kerralla." - Jesaja 42:13,14

Pahan valtakausi

Siitä lähtien, kun ensimmäiset vanhempamme rikkoivat Jumalan lakia, paha on ollut hallitseva tekijä ihmiskunnan asioissa. Saatana on ollut ihmisen maailman hallitsija. Jeesus puhui hänestä "tämän maailman ruhtinaana". (Joh. 12:31; 14:30.) Muinaisen Israelin aikana, jolloin Jumala hallitsi valittua kansaansa, muut kansat joutuivat toisinaan kosketuksiin jumalallisen auktoriteetin ja vallan kanssa. Erilaiset pakanakuninkaat joutuivat

tunnustamaan Jumalan suvereenisuuden sen ihmeellisen tavan seurauksena, jolla hän suojeli ja pelasti kansansa. Mutta on kulunut monta pitkää vuosisataa siitä, kun maailma on nähnyt tällaisia Jumalan voiman ilmenemismuotoja, minkä seurauksena usko häneen ja hänen kykyynsä hallita ihmisten asioita on lähes olematon kaikissa maailman neuvottelukammioissa.

Jumala selittää tämän tilanteen sanomalla, että hän on pidättäytynyt puuttumasta maailman asioihin ja on "pitänyt" rauhan. (Jes. 42:14) Hänen kansaansa on toisaalta rohkaistu odottamaan Herraa siihen päivään asti, jolloin hän ei enää pidä rauhaa, kunnes hän lakkaa pidättäytymästä puuttumasta ihmisten asioihin, vakuuttuneena siitä, että silloin hän nousee saaliiksi ja koko maa - tämä nykyinen paha maailma - tuhoutuu "minun kiivauteni tullessa". Juuri tässä pahan ja pahojen järjestelmien tuhoamistyössä Herra esittää itsensä menevän eteenpäin mahtavana miehenä ja lietsovan mustasukkaisuutta kuin sotamies, ja juuri tämä on se, joka kiirehtii tuon Kaikkivaltiaan Jumalan suuren päivän taistelua.

Vaikka Herra on sallinut Saatanan, suuren Vastustajan, hallita tottelemattomuuden lasten sydämissä, hän ei ole koskaan lakannut olemasta

kiinnostunut ihmisluomustensa perimmäisestä hyvinvoinnista. Itse asiassa kaikkien niiden tuhansien vuosien aikana, joiden aikana hän on pidättäytynyt puuttumasta synnin ja kuoleman valtakauteen, Jumala on ikään kuin luonut pohjatyötä kunniakkaalle vapautuksen päivälle. Mutta hänen lunastus- ja palautussuunnitelmansa on edennyt hiljaisesti ja maailman huomaamatta. Harmagedonissa Jumala ilmoittaa itsensä koko ihmiskunnalle, ja kaikkien kansojen silmät avataan katsomaan hänen kirkkauttaan.

Se oli langennut Lucifer, joka henkilöityy Genesiksessä käärmeeksi ja Ilmestyskirjan 20:2:ssa "tuoksi vanhaksi käärmeeksi", joka toi synnin maailmaan. Hän eksytti äiti Eevan ja sai Aatamin hänen kauttaan rikkomaan jumalallista lakia. Tämä toi heille synnin rangaistuksen, joka on kuolema. Siitä ihmissuku alkoi kuolla. Siellä itsekkyydestä tuli lähes kaiken inhimillisen toiminnan motiivi, ja itsekkyydestä on syntynyt vihamielisyyttä, vihaa, rikollisuutta ja sotia. Kuusi tuhatta vuotta kuoleva maailma on ponnistellut eteenpäin toivoen aina tulevia parempia aikoja, mutta itsekkyyden vuoksi se on aina epäonnistunut saavuttamaan haluamiaan päämääriä.

Jumalan käsi

Jumala rakastaa edelleen ihmisluomakuntaansa, ja hänen Sanassaan on meille piirretty ääriviivat jumalallisista saavutuksista, jotka lopulta johtavat saatanan vallan täydelliseen kukistumiseen ja myös kaikkien niiden saatanan synnin ja kuoleman valtakunnan vihaamien elementtien tuhoutumiseen, jotka ovat vaivanneet ihmiskuntaa niin kauan. Tapa, jolla Jumalan käsi on ollut ihmisten asioissa kautta aikojen, paljastuu meille suurelta osin niistä loistavista lupauksista, jotka on kirjattu hänen Sanaansa lohdutukseksi ja opastukseksi.

Vaikka valistumattomalle saattaa näyttää siltä, että Jumalan lupaukset edustavat vain muinaisten ideologioiden toiveajattelua, niissä voidaan kuitenkin tunnistaa ihmissukua koskevan jumalallisen tarkoituksen malli. Kun näemme tuon mallin ja ne ihmeelliset valmistelut, joita Herra on tehnyt ihmiskunnan lopulliseksi vapauttamiseksi synnin, sairauden ja kuoleman orjuudesta, voimme olla varmoja siitä, että jumalallinen suunnitelma ei ole mennyt pieleen - ei ole yhtään tapausta, jossa Herra olisi epäonnistunut suurten ja rakastavien suunnitelmien toteuttamisessa.

Ensimmäinen toivon säde

Lausunnossaan tuolle "vanhalle käärmeelle" - paholaiselle - Luoja antaa meille ensimmäisen merkin siitä, että synnin tulosta maailmaan huolimatta hän ei ollut hylännyt ihmisluomakuntaansa. Jumala sanoi Saatanalle, että naisen "siemen" "murskaa sinun pääsi". (1. Moos. 3:15) Ellei Jumala olisi myöhemmin antanut tarkempia merkkejä aikeistaan ihmissukua kohtaan profeettojensa kautta, emme voisi tietää, mitä tämä epämääräinen lausunto käärmeelle todella tarkoitti. Mutta profetioiden valossa tulee selväksi, että se, että naisen siemen murskaa käärmeen pään, on todellisuudessa symbolinen kuvaus saatanan vallan kukistumisesta maan päällä ja Kristuksen valtakunnan voittokulusta.

Ilmestyskirjan 20. luvussa kerrotaan lyhyesti ja vertauskuvallisesti, millä tavalla naisen siemen murskaa käärmeen pään. Meille kerrotaan, että enkeli laskeutuu taivaasta Jumalan luota ja että hän tarttuu tuohon vanhaan käärmeeseen, joka on Paholainen ja Saatana, ja sitoo hänet tuhanneksi vuodeksi. Tämä mahtava enkeli ei ole kukaan muu kuin lupauksen siemen - Kristus - ja kertomus antaa meille lyhyen kuvauksen hänen valtakuntansa

perustamisesta ja hänen tuhatvuotisesta valtakaudestaan. Siitä käy myös ilmi, että tämän tuhannen vuoden aikana kuolleet herätetään henkiin ja heille annetaan mahdollisuus elää ikuisesti palautetussa maassa.

Kauan vuosisatoja Eedenin tragedian jälkeen Jumala osoitti jälleen kiinnostuksensa kuolevaa rotua kohtaan antamalla lupauksen uskolliselle palvelijalleen Aabrahamille. Hän sanoi tälle Israelin isälle, että hän aikoi siunata kaikki maan sukukunnat. Tämän lupauksen antaessaan Jumala viittasi jälleen kerran siemeneen, jälkeläiseen, jonka syntymistä jumalallinen kaitselmus ohjaisi. Jumala vahvisti tämän lupauksen valallaan, ja se muodosti perustan Israelin toivolle tulevasta Messiaasta.

Kaikki Jumalan pyhät profeetat toistivat tämän lupauksen eri muodoissaan. Luvattua siementä koskien profeetta Jesaja kirjoitti: "Meille on syntynyt lapsi, meille on annettu Poika, ja hallitus on oleva hänen olkapäillään, ja hänen nimensä on oleva ihmeellinen Neuvonantaja, väkevä Jumala, iankaikkinen Isä, rauhan ruhtinas. Hänen valtakuntansa ja rauhansa lisääntymiselle ei ole loppua, Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnassaan, sen järjestämiseksi ja sen

vahvistamiseksi tuomiolla ja vanhurskaudella tästä lähtien aina ja iankaikkisesti." Jumala on antanut hänelle oikeuden ja rauhan. Herran Sebaotin kiivaus on tämän toteuttava." - Jesaja 9:6,7

Tässä lupauksessa tulevasta vanhurskauden hallituksesta erottuu se, että sen voitto pahan voimista taataan jumalallisella, ihmeitä tekevällä voimalla. Mainittu Poika on Kristus, ja profeetta julistaa, että hallitus tulee olemaan hänen harteillaan. Tämä tarkoittaa, että jumalallinen Kristus kantaa vastuun Jumalan rakastavan tarkoituksen toteuttamisesta, jonka tarkoituksena on tuhota paha maan päältä ja korottaa vanhurskautta.

Kuinka rauhoittavaa tämä onkaan! Se tarkoittaa, että Jumalan rajaton kyky, joka mahdollisti sen, että hän pystyi luomaan miljardeja maailmoja, joka loi ihmisen ja antoi hänelle elämän, joka edelleen antaa elämän kaikille eläville olennoille, antaa voimaa Kristuksen hyökkäykseen synnin ja kuoleman voimia vastaan, jotka muodostavat Saatanan mahtavan vääryyden linnoituksen linnakkeen. Profeetta julistaa: "Herran Sebaotin kiivaus saa tämän aikaan!"

Syntynyt Vapahtaja

Tämä Jesajan profetia alkoi täyttyä Jeesuksen syntymän myötä. Hän syntyi jumalallisen rakkauden lahjana ja takeena siitä, että kaikki Jumalan kauaskantoiset lupaukset maailman siunaamisesta aikanaan toteutuisivat. Kuinka merkityksellisiä ovatkaan tämän mukaisesti enkelin profetian sanat, joka Jeesuksen syntymästä ilmoittaessaan sanoi: "Älkää pelätkö: ... Sillä teille on tänä päivänä syntynyt Daavidin kaupungissa Vapahtaja, joka on Kristus, Herra". - Luuk. 2:10,11

Kolmenkymmenen vuoden ikäisenä Jeesus aloitti palvelutyönsä - palvelutyön, joka oli jatkuva muistutus siitä, että hän oli tullut sanansaattajana taivaasta täyttämään Jumalan lupaukset perustaa maailmanlaajuinen rauhan ja elämän hallitus. Joissakin lupauksissa, joissa kuvattiin messiaanisen valtakunnan siunauksia, ennustettiin sokeiden silmien avaamista, sairaiden parantamista ja kuolleiden herättämistä. Jeesus käytti jumalallista voimaa näiden asioiden tekemiseen ja vahvisti näin sen tosiasian, että hän todellakin oli lupauksen siemen ja että Jumala, joka oli antanut niin ihmeelliset lupaukset, kykeni ylen määrin täyttämään ne.

Jeesuksen maanpäällinen toiminta oli hyvin lyhyt, vain kolme ja puoli vuotta. Hän oli ennustettu kuninkaiden kuningas, ja silti muutamat hänen vihollisistaan saivat ristiinnaulita hänet. (Ilm. 19:16.) Miten oudolta käänteeltä tämän onkaan täytynyt tuntua niiden mielissä, jotka olivat hyväksyneet hänet luvattuna Messiaana, joka tulisi hallitsemaan "merestä mereen ja virrasta maan ääriin". - Psalmi 72:8

Vielä oudompaa oli epäilemättä Mestarin rakkauden filosofia, jota hän harjoitti niin tiukasti, että hän kieltäytyi tarjoamasta minkäänlaista vastarintaa niille, jotka ottivat hänet kiinni ja tappoivat hänet. Kaikki menneisyyden ja nykyisyyden suuret hallitsijat ovat saavuttaneet ja säilyttäneet valtansa antamalla rohkean taistelun kaikille vastustajille. Mutta Jeesus ei yrittänyt puolustaa itseään, eikä hän antanut opetuslastensa tehdä niin. Hänen puolustuskyvyttömän päänsä päälle laskeutui hänen kateellisten vihollistensa viha, ja hänet laskettiin hautaan.

Jumalan suunnitelma ei ollut epäonnistunut! Apostoli Paavali kertoo meille, että rakkaus ei koskaan petä. (1. Kor. 13:8) Jeesus antoi vapaaehtoisesti henkensä maailman lunastajana, rakastaen jopa vihollisiaan. (Joh. 3:16) Vaikka Saatana saattoi

ajatella, että hän oli tehnyt tyhjäksi jumalallisen suunnitelman, jonka mukaan Jeesuksesta tulisi maan kuningas, hän oli vain auttanut toteuttamaan tuon suunnitelman välttämättömän piirteen, nimittäin ihmisen, Kristuksen Jeesuksen, uhrin "lunnaiksi kaikkien puolesta". - 1. Tim. 2:6

Jumalan lupaamien siunausten tuli olla luonteeltaan pysyviä. Rauhan, jonka Messiaan valtakunta toisi ihmiskunnalle, piti olla pysyvä rauha, josta nauttisivat ne, jotka synnin kirouksesta lunastettuina saisivat mahdollisuuden elää ikuisesti. Tällaisia pysyviä ja kauaskantoisia siunauksia ihmiskunnalle ei voitu taata millään muulla tavoin kuin Jeesuksen kuolemalla maailman lunastajana ja Vapahtajana. Hän kuoli, jotta hänen alamaaisensa eläisivät ja jotta kaikilla kuolleilla olisi mahdollisuus palata elämään.

Ihmiskunta kärsii yhä

Lähes kaksikymmentä vuosisataa on kulunut siitä tapahtumarikkaasta ajasta, jolloin Jeesus kuoli maailman syntien tähden ja herätettiin kuolleista jumalallisella voimalla, mutta häntä ei vielääkään ole tunnustettu maan kuninkaaksi; ja suuri vihollinen, kuolema, jonka tuhoamiseksi hän kuoli, pitää yhä

synnin kiroamaa rotua kirotuissa kynsissään. Vaikka profetiat kuvaavat Jeesusta rauhan ruhtinaana, sota on hänen aikansa jälkeen jatkanut jokaisen seuraavan sukupolven onnen turmelemista, aivan kuten ennen hänen tuloaankin. Jeesus tuli antamaan elämän, mutta ihmiset, joiden puolesta hän antoi elämänsä, kuolevat edelleen. Jeesus opetti ja näytti esimerkkiä rakkauden tiestä ja osoitti sen edut itsekkyyteen nähden - mutta itsekkyyks hallitsee yhä maailmaa. Miksi?

Pyhä Sana paljastaa syyn tähän ilmeiseen viivytykseen. Se osoittaa, että näiden kahdenkymmenen vuosisadan näennäisen epäonnistumisen aikana Jumalan suunnitelma rodun vapauttamiseksi on edennyt vakaasti eteenpäin. Hänen suunnitelmansa nykyiselle aikakaudelle on ollut valita ihmiskunnan joukosta kansa, joka liittyy Kristukseen hänen valtakuntansa auktoriteetin käyttämisessä. Kirjoitukset puhuvat paljon näistä ihmisistä ja hahmottelevat ehtoja, joiden perusteella he voivat toivoa voivansa elää ja hallita Kristuksen kanssa. Lyhyesti sanottuna heitä kutsutaan vaeltamaan hänen rakkautensa tiellä, antamaan henkensä niin kuin hän uhrasi omansa, osoittamaan uskollisuutensa Jumalalle, totuudelle ja

vanhurskaudelle olemalla "uskollinen kuolemaan asti". - Ilm. 2:10

Näiden kokemukset uhrauksista ja kärsimyksistä valmistavat heitä tulevaan valtakauteen Kristuksen kanssa. Jumalan kaitselmuksen mukaan heidän osuutensa jumalallisessa suunnitelmassa myötävaikuttaa kaikkien maan sukujen ikuiseen siunaukseen. Kahdenkymmenen vuosisadan ajan nämä Mestarin uskolliset seuraajat ovat maailman huomaamatta ja tuntematta jatkaneet sen vanhurskauden ja rakkauden sillanpääaseman vahvistamista, josta lopulta tulee kaikkien kuoleman vankien vapautus. Ennen tätä koko ihmiskunnan vapautusta uskollinen luokka herätetään kuolleista ensimmäisessä ylösnousemuksessa elämään ja hallitsemaan Kristuksen kanssa. Sitten koko ihmiskunta herätetään Kristuksen johdolla kuoleman unesta ja annetaan sille mahdollisuus elää maan päällä ikuisesti.

Aikakauden loppu

Tämä Jumalan suunnitelman aikakausi, joka on varattu niiden valitsemista ja kouluttamista varten, jotka tulevat hallitsemaan Kristuksen kanssa tuhatvuotiskauden aikana, on lähes päättynyt.

Elämme itse asiassa aivan aikakauden loppua; siksi se on aika, jolloin meidän pitäisi odottaa näkevämmme Jumalan käden ilmenevän lopullisesti ja suoraan ihmisten asioissa, ja se myös tapahtuu. Jumalan sanan profetiat hahmottelevat tämän ajan tapahtumia ja paljastavat ne sellaisiksi, jotka välittömästi edeltävät Kristuksen valtakunnan perustamista.

Vuodesta 1914 alkanut onnettomuuksien sarja, joka on kaatanut kuninkaat valtaistuimiltaan, juurinnut valtionkirkot, tuhonnut lukemattomia miljoonia ihmisiä sodan, nälänhädän ja kulkutautien vuoksi, on kaikki esitetty Pyhässä Sanassa, ja kaikki todistavat siitä väistämättömästä tosiasialta, että Jumala ei enää pidättelee itseään puuttumasta ihmisten asioihin ja että hänen kostonsa päivä syntiä ja syntisiä instituutioita vastaan on käsillä.

On rauhoittavaa ymmärtää, että kansojen nykyisen ahdingon lopputulos ei ole itsekkäiden, maallisten hallitsijoiden käsissä, vaan että huomisen maailmaa hallitsee Kristuksen valtakunta. On myös ilahduttavaa ymmärtää, että seuraavien tuhannen vuoden aikana kansoja ei alisteta tyrannimaisesti totalitarismin ikeeseen eikä demokraattisten hallitusten korruptoituneisiin muotoihin.

Oikeutettu kuningas

Kuten olemme jo nähneet, Jumala hallitsi jonkin aikaa muinaista kansaansa Israelia. Kirjoituksissa sanotaan Israelin eri kuninkaista, että he istuivat "Herran valtaistuimella". (1. Aikakirja 29:23) Mutta tämä järjestely päättyi viimeisen juutalaisen kuninkaan, Sidkian, valtaistuimelta syöstyä. Profeetta Hesekiel selittää, että näin oli määrä olla "kunnes tulee se, jonka oikeus on". (Hesekiel 21:27) Tämä on viittaus Kristukseen, ja selkeä seuraus on, että Jumalaa ei enää edustettaisi missään maan hallituksessa, ennen kuin tulisi aika, jolloin Kristuksen valtakunta perustettaisiin.

Viimeisen juutalaisen kuninkaan kukistuminen tapahtui vuonna 606 eKr. ja siitä alkoi pitkä ajanjakso, jonka aikana Herra on sallinut pakanallisten valtakuntien pitää maailman yhteiskunnallista rakennetta koossa. Tätä ajanjaksoa kuvataan eräässä Jeesuksen profetiassa nimellä "pakanoiden ajat". Tässä profetiassa Jeesus selitti, että "Jerusalem" - juutalaisen kansan ja sen valtiollisen järjestelmän symboli - joutuisi pakanoiden "tallattavaksi", kunnes "pakanain ajat täyttyisivät". - Luuk. 21:24

On olemassa raamatullisia todisteita, jotka osoittavat, että pakanoiden ajat ovat 2520 vuoden pituinen ajanjakso. Babylon oli ensimmäinen pakanavalloista, joka käytti valtaa tämän ajanjakson aikana. Noin sen alkamisen aikoihin Herra sai Nebukadnessarin näkemään unta, jossa hän näki ihmisen kaltaisen kuvan, jonka Daniel tulkitse kuvaavan jumalallista vallan myöntämistä sellaisena kuin Babylon ja sen jälkeen peräkkäin Medo-Persia, Kreikka ja Rooma sitä käyttäisivät.

Tässä profeetallisessa kuvassa Roomaa edustavat rautajalat, ja Rooman jakautunutta valtakuntaa, sellaisena kuin se näkyi Euroopan eri valtioissa juuri ennen vuotta 1914, edustivat kuvan varpaat. Näyssä nähdään kiven lyövän kuvaa sen jalkoihin, jolloin se kaatuu ja jauhautuu tomuksi. Daniel selittää, että tämä kivi edustaa Jumalan valtakuntaa, valtakuntaa, jonka on lopulta määrä täyttää koko maa.

Pakanain 2520 vuoden ajan oli määrä päättyä vuonna 1914. Koska tämä profeetallinen ajanjakso koski sekä juutalaisia että pakanoita kansakuntina, sen jälkeisten tapahtumien pitäisi viitata molempien aseman muuttumiseen - ja näin todellakin on. Vanhan Rooman valtakunnan viimeiset jäänteet ovat

tuhoutumassa - jauhautumassa - kun taas juutalaisilla kansana on hallussaan suuri osa Palestiinasta, ja uusi Israelin valtio syntyi vuonna 1948. Olemme vielä jauhamisvaiheessa, mutta jo nyt on tapahtunut tarpeeksi, jotta voimme olla vakuuttuneita siitä, että nykyisen Herramme näkymättömät voimat käyttävät jo valtavaa vaikutusvaltaa saatanan yhteiskuntajärjestyksen tuhoamisessa, joka valmistelee Kristuksen valtakunnan perustamista maan päälle ja koko ihmiskunnan siunaamista rauhalla ja elämällä.

Tästä näkökulmasta katsottuna ensimmäisen maailmansodan puhkeaminen vuonna 1914 on merkittävä todiste siitä, että Jeesus Kristus Jehovan kenraalina alistaa kansoja ennen kuin hän ottaa ne Isältä vastaan "perintöosakseen". (Psalmi 2:8) Se, mitä näemme tapahtuvan, on Sefanja 3:8:n ensimmäisen osan täyttymys. Siinä puhutaan siitä, että Herra eli Jehova nousee todistajaksi - tuomitsemaan maapallon yhteiskuntaa - ja hän sanoo: "Minun päätökseni on koota kansat, koota valtakunnat, vuodattaa heidän päälleen vihani, koko vihani hehku". Monet maallisen historian kirjoittajat viittaavat ensimmäiseen maailmansotaan kaikkien niiden vaikeuksien alkuna, jotka ovat sen jälkeen ympäröineet ihmiskuntaa, ja toiseen

maailmansotaan vihollisuuksien uudelleen alkamisena, jotka olivat lyhyeksi ajaksi lakanneet. Kaikki tämä ja paljon muuta tapahtuu Herran vihan päivänä, tuona "Kaikkivaltiaan Jumalan suurena päivänä" (Ilm. 16:14), ja sen seurauksena koko sivilisaation rakenne on heikentynyt.

Kansakuntia kohdanneen "viimeisten päivien" ahdinjon jokainen vaihe liittyy Saatanan vallan kukistamiseen. Huomaa esimerkiksi profetia Jesaja 13:4-6. "Vuorilla on väkijoukon melu, kuin suuren kansan melu, kansojen valtakuntien yhteen kokoontuneiden valtakuntien melu: Herra Sebaot kokoaa sotajoukon taisteluun. He tulevat kaukaisesta maasta, taivaan äärestä, Herra ja hänen vihansa aseet, hävittämään koko maan. Ulvokaa te, sillä Herran [Jehovan] päivä on lähellä; se tulee kuin tuho Kaikkivaltiaalta."

Apostoli Paavali sanoo kuvauksessaan Herran päivästä, että "äkillinen tuho" tulee "kuin vaiva synnyttävän naisen päälle". (1. Tess. 5:1-3.) Kuten tiedämme, synnytys tulee kouristuksina, joiden välillä on suhteellisen levollisia jaksoja. Tämä on ollut tapahtumien kaava siitä lähtien, kun pakanain aika päättyi vuonna 1914. Paavali ennusti, että näihin kouristuksiin liittyisi huutoja "rauhasta ja

turvallisuudesta", ja tämäkin profetia on osoittautunut hyvin tarkaksi.

Ennen ensimmäistä maailmansotaa tehtiin valtavia ponnisteluja kestävän maailmanrauhan aikaansaamiseksi. Vuosi 1913 oli kansainvälinen rauhan vuosi. Sitten tuli ensimmäinen tuhoisien ongelmien kouristus. Sodan jälkeen huudettiin jälleen rauhaa ja turvallisuutta. Sitten tuli toinen maailmanlaajuinen taistelu, jota seurasivat lisähuudot "Rauha, rauha!". Hajoaminen jatkuu ja tulee jatkumaan, kunnes jumalallinen väliintulo ilmenee ja tuo todellisen rauhan vaikeuksiin väsyneelle ja kuolevalle maailmalle.

Vaikka Jumala taisteli kansansa puolesta muinaisella Megiddon taistelukentällä antaen sille voiton silloin, kun sen kuuliaisuus sen ansaitsi, hänen strategiansa ei aina ollut sama. Gideonin voittaessa midianilaiset Herran strategia johti siihen, että Israelin viholliset tuhosivat toisensa. Toisissa tapauksissa käytettiin ihmeitä tekevää voimaa. Niin on myös siinä suuressa taistelussa, jossa tämän maailman valtakunnat syrjäytetään valmistelemalla Kristuksen valtakunnan perustamista. Eräässä profetiassa julistetaan, että "jokaisen miekka on oltava veljeään vastaan". (Hesekiel 38:21)

Taistellessaan toisiaan vastaan tämän maailman valtakunnat ovat jo tehneet hirvittävää tuhoa sivistyksen linnakkeita vastaan, eikä loppu ole vielä käsillä.

Monet kansakunnat ovat yhdistäneet voimansa erilaisissa ponnisteluissa pelastaakseen maailman uudelta tuholta, mutta kuten ennustukset ennustivat, nämä yhteenliittymät eivät ole saavuttaneet tarkoitustaan. Jesaja kirjoitti: "Liitykää yhteen, te kansat, niin te murskaudutte." (Jesaja 8:9,10) Toinen profetia, joka koskee tätä kansojen kokoontumista, on Joel 3:1,2. Tässä tämä kansojen yhdistyminen liittyy ajallisesti Israelin jälleenkokoamiseen luvattuun maahan. Se osoittaa, että maasta syntyisi kiistaa ja että Herra puolustaisi silloin kansaansa ja vastustaisi niitä, jotka pyrkivät riistämään heiltä heidän oikeutetun perintönsä.

Tarkempia yksityiskohtia näistä erityisistä tapahtumista esitetään Hesekielin profetiassa luvuissa 38 ja 39. Lyhyesti sanottuna nämä profetiat paljastavat, että Israel saisi lopulta Palestiinan maan takaisin ja asuisi siellä jossain määrin rauhassa ja turvassa, kun "pohjoisesta" tulee hyökkääjäkansoja "saalistaakseen". Ennustusten tutkijat odottavat, että Israelin pohjoispuolella olevat kansakunnat ovat

mukana tässä lopullisessa hyökkäyksessä, ja Israel yritetään tuhota ja miehittää sotilaallisesti strategisesti tärkeä Pyhä maa.

Tässä vaiheessa Herra osoittaa ulkoisesti puuttumisensa asiaan. Hesekiel 38:22:n profetian mukaan Herra vetoaa silloin Israelin vihollisiin "ruttoa ja verta; ja minä annan sataa hänen päälleen ja hänen joukkonsa päälle ja niiden monien kansojen päälle, jotka ovat hänen mukanaan, ylitsevuotavaa sadetta ja suuria rakeita, tulta ja tulikiveä". Emme ehkä tiedä, kuinka kirjaimellisesti tämä toteutuu, mutta on varmaa, että tässä profetiassa kuvataan Harmageddonin suuri huipennus - se suuri taistelu, jossa Jumala käyttää voimaansa voittaakseen vanhurskauden viholliset ja saadakseen jumalallisen valtakunnan toimimaan kaikkien maan sukujen siunaukseksi.

Tiedämme, että tämä on totta, sillä profetia paljastaa, että jumalallisen väliintulon seurauksena kaikkien kansojen - myös Israelin, jonka Herra silloin vapauttaa - silmät avataan hänen ihmeellisen väliintulonsa ansiosta katsomaan hänen kirkkauttaan. Silloin kaikki kansat tietävät, että taivaassa on Jumala, joka jumalallisen Kristuksensa kautta hallitsee ihmislasten keskuudessa.

Puhdas viesti

Ilm. 16:13,14:ssä meille kerrotaan "kolmesta saastaisesta hengestä", jotka käyttäisivät voimakasta vaikutusvaltaa kootessaan kansat taisteluun tuona Kaikkivaltiaan Jumalan suurena päivänä. Raamatun puhdas eli Pyhä Henki on totuuden Henki, sellaisena kuin se keskittyy Kristuksen evankeliumiin. Sen ominaispiirteitä ovat rakkaus, ilo, rauha, laupeus, kärsivällisyys jne. Profeetalliset saastaiset henget ovat siis selvästi epäpyhiä voimia maan päällä, joiden käskevä propaganda vaikuttaa kansojen kokoontumiseen ja joiden avulla ne saadaan sotimaan toisiaan vastaan kuolemaan asti.

Harmageddonin jälkeen, kun Herra on "syönyt" koko maailman "kiivautensa tulella" ja siten tuhonnut kaikki erilaiset vääryyden järjestelmät, hän "kääntää kansalle puhtaan kielen" eli sanoman. Tämä sanoma, toteaa profeetta, johtaa siihen, että kaikki kutsuvat "Herran nimeä ja palvelevat häntä yksimielisesti". - Sefanja 3:8,9

Tämä on yksi niistä keinoista, joilla Kristuksen valtakaudella saadaan aikaan se, että rakkaus korvaa itsekkyyden ihmisten asioita motivoivana voimana. Ja

tuon vanhurskauden valtakunnan hallinnossa koko ihmiskunta löytää tyydytystä ja iloa. Jopa kuolleet herätetään, jotta hekin voivat nauttia elämää antavista siunauksista, joita yksikään valloittaja ei ole koskaan kyennyt antamaan alamaisilleen. Kristus voi antaa ja antaa heille mahdollisuuden nauttia iankaikkisesta elämästä rauhassa ja onnellisuudessa.

Kun olemme varmoja jumalallisesta kyvystä ja tarkoituksesta palauttaa kaikki Harmagedonissa henkensä menettäneet, pystymme näkemään Jumalan rakkauden ja oikeudenmukaisuuden siinä menetelmässä, jonka hänen viisautensa on valinnut kukistaakseen Saatanan vallan ihmisten yli. Ne, jotka menettävät henkensä tässä suuressa taistelussa, ovat Jumalan näkökulmasta katsottuna vain nukkumassa. Hänen voimansa herättää heidät uuden päivän aamuna. He saavat tilaisuuden nähdä sen suuren taistelun lopullisen lopputuloksen, jossa he kärsivät, ja epäilemättä useimmat heistä vannovat mielellään uskollisuudenvalan kuninkaiden Kuninkaalle ja herrojen Herralle, joka on silloin koko maan tunnustettu hallitsija. - Ilm. 19:16; Ps. 72:1-4.

Kokemukset synnistä ja kuolemasta ovat kautta aikojen olleet koettelevia, ja erityisesti nyt, kun ihmisten itsekkyyden vuoksi vallitsee

maailmanlaajuinen "kansojen ahdistus ja hämmennys". (Luuk. 21:25.) Siitä opittavilla opetuksilla on korvaamaton arvo, erityisesti siinä mielessä, että ne lisäävät suuresti sen elämän siunauksen arvostusta, joka annetaan ihmisille Kristuksen tuhatvuotisen valtakauden aikana.

Tämän kokemuksen kautta koko ihmiskunta oppii, millaisia kauheita seurauksia on jumalallisen lain tottelemattomuudesta. Sitä vastoin kun valtakunnan siunaukset tulvivat heidän päälleen, he oppivat jumalallisesta hyvydestä, ja heidän sydämellinen vastauksensa on: "Katso, tämä on meidän Jumalamme; me olemme odottaneet häntä, ... me iloitsemme ja riemuitsemme hänen pelastuksestaan." - Jesaja 25:6-9

Tuhannen vuoden ajan tuo valtakunta tulee hallitsemaan. Sen ilon, rauhan, rakkauden ja elämän vaikutukset ulottuvat maapallon jokaiseen kolkkaan ja nurkkaan. Sen parantava voima tyhjentää jokaisen sairaalasängyn. Sen elämää antava energia ulottuu jokaiseen hautaan. Kaikki sokeat silmät avataan ja kaikki kuurot korvat avataan. - Jesaja 35

Saatanan ei enää sallita pettää tai johtaa ihmisiä harhaan. Hänen itsekkyiden ja vihan valtansa ei

myöskään enää saa tuhota ihmisten ja kansojen rauhaa ja onnea. Kristuksen valtakunnan kasvatusohjelman tuloksena maailma oppii rakkauden ja laupeuden edut itsekkyyden ja vihan kustannuksella. Sen sijaan, että ihmiset varmistaisivat itselleen kaiken mahdollisen, he oppivat, että syvän ja kestävä ilon todellinen salaisuus on siinä, että he tekevät kaiken voitavansa muiden hyväksi.

Jumalan Aabrahamille antama lupaus siunata kaikki maan suvut hänen jälkeläistensä kautta täyttyy silloin. Kuten olemme nähneet, Kristus ja hänen seurakuntansa ovat valtakunnan taivaallisessa vaiheessa tämä luvattu siemen, ja he ovat silloin elämää antavien siunausten kanava koko palautetulle ihmiskunnan rodulle. - Gal. 3:29

Kaikki maan sukukunnat, jotka elivät Aabrahamin aikana ja sitä ennen, ovat nyt kuolleet. Kaikki maan sukukunnat, jotka ovat eläneet sen jälkeen, ovat nyt kuolleita tai kuolemaisillaan. Kuoleman yhä kasvava määrä itsekkyydestä hulluksi tullessa maailmassa tuo meille yhä voimakkaammin esiin jumalallisen väliintulon suuren tarpeen, ja voimme iloita siitä, että se on lähellä. Se tosiasia, että kaikki, joita Jumala on luvannut siunata, ovat joko kuolleita tai

kuolemaisillaan, ei millään tavoin mitätöi hänen lupauksiaan, sillä meille on vakuutettu, että hänen voimansa voi palauttaa elämän ja palauttaa sen: sillä kaikki, jotka ovat haudoissaan, kuulevat Ihmisen Pojan äänen ja nousevat esiin. - Joh. 5:28,29

Onko tämä pelkkää toiveajattelua? Ei, totisesti, se on sitä, mitä maailmankaikkeuden Jumala ja Luoja on luvannut! Se on se, mikä paljastaa ihmiskunnan massoille, että heitä ei ole luotu vain kärsimään ja kuolemaan. Se osoittaa, että Jumala, jonka mahtava voima ja viisaus paljastuu kaikessa luodussa, rakasti heitä ja on käyttänyt voimaansa varmistaakseen, että hänen tarkoituksensa heidän luomisessaan toteutuu voitokkaasti.

Tuon Kristuksen tuhatvuotisen valtakauden lopussa Saatana - kaiken pahan alkuunpanija - tuhotaan. Myös ne, jotka tahallaan jatkavat hänen palvelemistaan, tuhoutuvat "toisessa kuolemassa". Vaikka lukemattomat miljardit kuolivat sen seurauksena, että Saatana anasti itselleen valta-aseman ihmiskunnassa, hän on mukana Kristuksen valtakauden tuloksena syntyvällä uhrilistalla. - Ilm. 20:10,14

Eikä ainoastaan Saatana, vaan kaikki ne pahuudet, jotka muodostavat hänen petollisten ja ilkeämielisten menetelmiensä varaston, joilla hän eksytti ja orjuutti langenneen rodun, hävitetään. Sairaus, tuska ja murhe hävitetään. Ja itse kuolema kuolee. - Ilm. 21:4

Kaikki tämä johtuu siitä, että jumalallinen väliintulo kukistaa Saatanan, "tuon vanhan käärmeen", vallan, joka sai ensimmäiset vanhempamme rikkomaan jumalallista lakia ja toi itselleen ja heidän jälkeläisilleen kuolemanrangaistuksen. Yksi kauniista symboleista, jotka meille annetaan Ilmestyskirjassa havainnollistamaan jumalallista väliintuloa ihmisluvun pelastamiseksi kuolemalta, on "pyhä kaupunki", joka laskeutuu alas Jumalalta taivaasta. - Ilm. 21:2

Raamatussa kaupunki edustaa hallitusta, ja pyhä kaupunki on vanhurskas hallitus. Mutta se ei ole ihmisperäinen. Se ei ole ihmisten tekemä hallitus. Se lähtee Jumalasta, taivaasta, ja se on perustettu maan päälle. Aiemmin Ilmestyskirjassa kiinnitetään huomiota hyvin epäpyhään kaupunkiin nimeltä "Babylon". Se hallitsi jonkin aikaa maan kuninkaita.

Tähän "porttokaupunkiin" liittyy symbolinen "peto" - toinen epäpyhän hallitsijan symboli. Pedon ja karitsan - Kristuksen - välillä käydään taistelua. Peto tuhoutuu yhdessä Babylonin epäpyhän kaupungin kanssa.

Näin valmistetaan tie pyhälle kaupungille, jonka kautta Karitsa yhdessä morsiamensa kanssa hallitsee kansoja. Tämä uusi hallitsijuus merkitsee sitä, että Jumala on todella edustettuna maan päällä. Selittäessään tätä seikkaa Ilmestyskirjoittaja sanoo: "Minä kuulin suuren äänen taivaasta sanovan: Katso, Jumalan maja on ihmisten luona, ja hän asuu heidän luonaan, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän luonaan ja oleva heidän Jumalansa." Tämä on myös Jumalan asunto. - Ilm. 21:3

Kun Jumala synnin tähden peruutti suosionsa ihmissuvulta, ihmiset alkoivat kuolla. Daavid kirjoitti: "Hänen suosiossaan on elämä". (Ps. 30:5) Kun Jumala jälleen "majailee" ihmisten kanssa, kun hänen suosionsa ilmenee heitä kohtaan Kristuksen valtakunnan, pyhän kaupungin, välityksellä, yksi siunatuista tuloksista on kuoleman hävittäminen. Paavali kirjoitti, että Kristus hallitsee, kunnes kaikki viholliset on pantu hänen jalkojensa alle, ja että viimeinen vihollinen, joka tuhotaan, on kuolema. (1.

Kor. 15:25,26) Tätä samaa siunattua ajatusta painottaa ilmestyskirjoittaja. Selittäessään Jumalan kansalle palauttaman suosion tuloksia, jotka ilmenevät siinä, että pyhä kaupunki ottaa vallan ihmisten asioissa, hän kirjoittaa: "Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää oleva, ei murhetta eikä itkua, ei myöskään tuskaa; sillä entiset ovat menneet pois, ja hän, joka istui valtaistuimella, sanoi: "Katso, minä teen kaiken uudeksi. Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat totta ja uskollisia."" - Ilm. 21:4,5

Ylistäkää Jumalaa tästä vakuutuksesta vanhurskauden lopullisesta voitosta synnistä ja kuolemasta! Kun ymmärrämme, että valtakunta, joka ilmentää Kristuksen voittoa, on niin lähellä, meidän ei tarvitse kauhistua ajatusta maailmanlaajuisesta Harmageddon-taistelusta, joka aiheuttaa Saatanan vallan viimeisten jäänteiden kukistumisen. Tiedämme, että tämä on välttämätöntä, jotta ihmisillä olisi täysi ja esteetön tilaisuus hyväksyä Kristuksen hallintavalta. Todellakin, meidän pitäisi nyt rukoilla kiihkeämmin kuin koskaan: "Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä, niin kuin se on taivaassa." - Matt. 6:10